

॥ ४९ ॥ सममनुरूपं ॥ ५० ॥ अभ्यहनदारुफालितवान् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कुलालएवकौलालः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

प्रविष्टोभारतीं भित्वा तव पाण्डव पृष्ठतः ॥ यो धितश्च महावीर्यैः सर्वैर्भारतभारतैः ॥ ४९ ॥ परिश्रांतं युधांश्रेष्ठं संप्राप्तो भूरिदक्षिणः ॥ युद्धाकांक्षी समायात नैतत्स
ममिवार्जुन ॥ ५० ॥ ततो भूरिश्रवाः क्रुद्धः सात्यकिं युद्धदुर्मदः ॥ उद्यम्याभ्याहनद्राजन्मत्तो मत्तमिव द्विपं ॥ ५१ ॥ रथस्थयोर्द्वयोर्द्वे क्रुद्धयो र्योधमुख्ययोः ॥ के
शवार्जुनयोरान्समरे प्रेक्षमाणयोः ॥ ५२ ॥ अथ कृष्णो महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत ॥ पश्य वृष्णयं धकव्याघ्रं सौमदत्तिवशं गतं ॥ ५३ ॥ परिश्रांतं गतं भूमौ क
त्वा कर्मसु दुष्करं ॥ तवतिवासि नं वीरं पालयार्जुन सात्यकिं ॥ ५४ ॥ नवशं यज्ञशीलस्य गच्छेदेषवरोर्जुन ॥ त्वत्कृते पुरुषव्याघ्रतदाशु क्रियतां विभो ॥ ५५ ॥ अ
थाब्रवीद्दृष्टमना वासुदेवं धनं जयः ॥ पश्य वृष्णिप्रवीरेण क्रीडंतं कुरुपुंगवं ॥ ५६ ॥ महाद्विपेनेव वने मत्तेन हरियूथपं ॥ संजय उवाच इत्येवं भाषमाणे
तु पाण्डवे वै धनं जये ॥ ५७ ॥ हाहाकारो महानासीत्सैन्यानां भरतर्षभ ॥ तदुद्यम्य महाबाहुः सात्यकिं न्यहनद्भुवि ॥ ५८ ॥ ससिंह इव मातंगं विकर्षन् भूरिदक्षिणः ॥
व्यरोचत कुरुश्रेष्ठः सात्वतप्रवरं युधि ॥ ५९ ॥ अथ कोशादिनिष्कष्य खड्गं भूरिश्रवारणे ॥ मूर्धजे पुनि जग्राह पदाचोरस्य ताडयत् ॥ ६० ॥ ततोऽस्य च्छेत्तुमारब्धः
शिरः कायात्सकुण्डलं ॥ तावत्क्षणात्सात्वतोऽपि शिरः संभ्रमयं स्वरन् ॥ ६१ ॥ यथा चक्रंतु कौलालो दंडं विद्धं तु भारत ॥ सहैव भूरिश्रवसो बाहुना के शधारिणा ॥
॥ ६२ ॥ तं तथापरि कृष्य तं दृष्ट्वा सात्वतमाहवे ॥ वासुदेवं स्त तो राजन् भूयोजुनमभाषत ॥ ६३ ॥ पश्य वृष्णयं धकव्याघ्रं सौमदत्तिवशं गतं ॥ तव शिष्यं महाबाहो धनु
ष्यनवरं त्वया ॥ ६४ ॥ असत्यो विक्रमः पार्थयन्त्र भूरिश्रवारणे ॥ विशेषयति वार्ष्णेयं सात्यकिं सत्यविक्रमं ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्वासुदेवं न पाण्डवः ॥ मन
सापूजयामास भूरिश्रवसमाहवे ॥ ६६ ॥ विकर्षन्सात्वतश्रेष्ठं क्रीडमान इवाहवे ॥ ६७ ॥ प्रवरं वृष्णिवीराणां यन्नहन्या
द्वि सात्यकिं ॥ महाद्विपमिवारण्ये मृगं द्रुइव कर्षति ॥ ६८ ॥ एवं तु मनसाराज न्यार्थः संपूज्य कौरवं ॥ वासुदेवं महाबाहुरर्जुनः प्रत्यभाषत ॥ ६९ ॥ संधवे सक्तदृष्टि
त्वान्नैनं पश्यामि माधवं ॥ एतत्त्वसुकरं कर्मयादवार्थं करोम्यहं ॥ ७० ॥ इत्युक्त्वा वचनं कुर्वन् वासुदेवस्य पाण्डवः ॥ ततः क्षुरप्रं निशितं गंडीवसमं योजयत् ॥ ७१ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ नहन्याद्वं न शक्नोति द्वितीय इव शब्द एवार्थे कर्षत्येवेत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥